

Sygn. akt I C 609/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzczak

Protokolant: staż. Anna Klepacz

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.

o zapłatę 6893,58 złotych

1. zasądza od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz M. T. kwotę 6893,58 (sześć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt trzy 58/100) złote z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2017 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz M. T. kwotę 2962 (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. kwotę 601,63 (sześćset jeden 63/100) złotych tytułem niewydatkowanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego z kwoty zaksięgowanej pod pozycją 500022794695.

Sygn. akt I C 609/17

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2017 r. M. T. wystąpiła przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. z pozwem o zapłatę kwoty 6524,58 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 października 2016 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów naprawy samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) oraz kwoty 369 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2017 r. tytułem zwrotu kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy. Jednocześnie pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu podniósł, że roszczenie wynika ze zdarzenia z dnia 22 października 2016 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...), będący własnością powódki. W toku postępowania likwidacyjnego powódce zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 4875,42 zł, która nie wyrównuje szkody doznanej przez powódkę.

[pozew k.2-4]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik (...) oświadczył, że strona pozwana nie

kwestionuje swej legitymacji biernej, podnosząc jednak, że pozwane Biuro nie było zawiadomione o szkodzie w pojeździe poszkodowanej ani roszczeniach z niej wywodzonych przed wytoczeniem powództwa, albowiem szkodę likwidowało STU E. Hestia w S.. Pełnomocnik strony pozwanej zakwestionował wysokość dochodzonych roszczeń oraz początek naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie.

[odpowiedź na pozew k.34-43]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wypadku drogowego z dnia 22 października 2016 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność powódki. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...), którego korespondentem w Polsce jest (...) Spółka Akcyjna w S.. W ramach likwidacji szkody (...) S.A. wypłaciło powódce odszkodowanie w kwocie 4875,42 zł.

[okoliczność bezsporna]

Na zlecenie powódki został sporządzony prywatny kosztorys naprawy jej pojazdu. Koszt opracowania ekspertyzy wyniósł 369 zł.

[dowód: faktura k.17]

Pismem z dnia 15 marca 2017 r. powódka odwołała się do (...) S.A. w S. od decyzji przyznającej jej odszkodowanie w wysokości 4875,42 zł, wnosząc o dopłatę z tego tytułu 6524,58 zł. Ponadto załączyła fakturę za sporządzoną na jej zlecenie prywatną ekspertyzę i wezwała (...) S.A. w S. do zwrotu poniesionych z tego tytułu kosztów w wysokości 369 zł. Powódka określiła Towarzystwu (...) termin 14 dni na wypłatę kwot wskazanych w piśmie.

[dowód: pismo k.12]

Pismem z dnia 28 kwietnia 2017 r. powódka wezwała (...) S.A. w S. do zapłaty kwoty 6893,58 zł

[dowód: wezwanie do zapłaty k.8]

W dniu 27 marca 2017 r. powódka sprzedała samochód marki V. (...) nr rej. (...) w stanie uszkodzonym za kwotę 980 zł.

[dowód: umowa kupna-sprzedaży k.64, zeznania świadka P. Z. e-protokół rozprawy 00:05:00-00:17:07 CD k.88]

Przeciętny ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu powódki w związku z wypadkiem z dnia 22 października 2016 r. wynosi 25405,58 zł brutto. Wartość przedmiotowego pojazdu w stanie przed szkodą wyniósł 14900 zł, natomiast wartość rynkowa samochodu w stanie uszkodzonym – 3100 zł.

[dowód: opinia biegłego sądowego k.91-111]

Sąd pominął sporządzoną na zlecenie powódki prywatną ekspertyzę kosztów naprawy spornego pojazdu z uwagi na zakwestionowanie jej przez stronę pozwaną. Ponadto ekspertyza ta jako dokument prywatny nie może zastąpić opinii biegłego sądowego sporządzonej w toku niniejszego procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła uzupełniającego odszkodowania z tytułu kosztów naprawy samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku wypadku z dnia 22 października 2016 r. Strona pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności.

Spór między stronami dotyczył wysokości kosztów naprawy pojazdu powódki. W tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego, sporządzonej w toku niniejszego procesu, która to opinia nie była kwestionowana przez żadną ze

stron. Zgodnie z tą opinią uzasadniony koszt naprawy samochodu powódki w związku z przedmiotowym zdarzeniem wynosi 25405,58 zł brutto. Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 14900 zł, natomiast po szkodzie – 3100 zł.

Przepis art. 361 k.c. przewiduje zasadę pełnego odszkodowania. Pełniona przez odszkodowanie funkcja kompensacyjna oznacza, że odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy poprzedzający zdarzenie szkodzące. Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. W przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględniać ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu (tak m. in. Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z 12.04.2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112 i postanowieniu z 20.06.2012 r., III CZP 85/11, Lex nr 1218190).

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z 27.06.1988 r., I CR 151/88), roszczenie o świadczenia należne od zakładu ubezpieczeń OC z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana. Sąd Najwyższy w komentowanym wyroku wskazał, że wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia. Ani fakt naprawy, ani też jej zakres nie ma zasadniczego wpływu na powyższy sposób ustalenia wysokości odszkodowania. Reasumując, szkodą poniesioną przez poszkodowanego nie jest poniesiony koszt naprawy, a sam fakt doznania przez niego uszczerbku w majątku w określonej wysokości, który w oparciu o zobiektywizowane kryteria – tu metodę kosztorysową – stanowi kwota ekonomicznie uzasadnionych kosztów jego naprawy. Brak jest bowiem jakichkolwiek przepisów statuujących po stronie poszkodowanego obowiązek naprawy pojazdu, ani też jego zachowania do czasu zakończenia procesu. Wysokość doznanej szkody, a w konsekwencji należnego odszkodowania, ustalana jest zatem jedynie na moment zdarzenia szkodzącego, zaś późniejsze zdarzenia mają charakter prawnie irrelevantny.

Z powyższego wynika, że późniejsza sprzedaż przez powódkę uszkodzonego samochodu nie ma żadnego znaczenia dla wysokości dochodzonych roszczeń w niniejszym procesie.

Rozważenia na gruncie niniejszej sprawy wymaga również zagadnienie szkody całkowitej. W orzecznictwie wskazuje się, że koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nie przewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 k.c. (tak m. in. SN w postanowieniu z 12.01.2006 r., III CZP 76/05, Biuletyn SN 2006/1).

W rozpoznawanej sprawie uzasadniony koszt naprawy wynosi 25405,58 zł, przy czym wartość pojazdu przed szkodą w stanie nieuszkodzonym wynosiła 14900 zł. Koszty naprawy przewyższają więc wartość samochodu sprzed wypadku, a zatem szkoda ma charakter tzw. szkody całkowitej.

Należne powódce odszkodowanie wynosi zatem łącznie 11800 zł (14900 zł – 3100 zł).

Z uwagi na to, że w toku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. w S. wypłaciła powódce odszkodowanie w wysokości 4875,42 zł, to powódce przysługuje uzupełniające odszkodowanie w kwocie 6924,58 zł (11800 zł – 4875,42 zł). Mając na uwadze treść art. 321 § 1 k.p.c., Sąd zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 6524,58 zł z uwagi na to, że powódka w niniejszym procesie z tytułu odszkodowania za zwrot kosztów naprawy swojego pojazdu dochodziła jedynie tej kwoty.

Zakres pojęciowy szkody podlegającej wyrównaniu przez zakład ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje w rozpoznawanej sprawie nie tylko koszty związane z uszkodzeniem lecz również koszt opinii technicznej wyceniającej koszty naprawy przedmiotowego pojazdu (por. uchwała SN z

dnia 18.05.2004 r., III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117). Tak szerokie ujęcie pojęcia szkody uzasadnione jest kompensacyjnym charakterem odszkodowania, które powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem ją wyrządzającym. Co prawda strona pozwana kwestionowała załączoną ekspertyzę, stając na stanowisku, że wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota odszkodowania jest w pełni adekwatna do poniesionej przez powódkę szkody, to jednak po sporządzeniu opinii przez biegłego sądowego okazało się, że koszty naprawy pojazdu powódki wyliczone przez biegłego i przez rzeczoznawcę są praktycznie takie same.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 369 zł jako zwrot poniesionych wydatków z tytułu sporządzenia kalkulacji naprawy pojazdu.

Zgodnie z art. 14 ust. 1-3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Zgodnie z art. 19 ust. 3 cyt. ustawy poszkodowany może dochodzić roszczeń bezpośrednio od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w przypadkach, o których mowa w art. 123. Zgodnie bowiem z art. 120 ust. 1 i art. 123 ust. 2 cyt. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych Biuro odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe podpisały z Biurem umowy o wzajemnym uznawaniu dokumentów ubezpieczeniowych i zaspokajaniu roszczeń, pod warunkiem istnienia ważnej Zielonej Karty wystawionej przez zagraniczne biuro narodowe. Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z uwzględnieniem art. 14 ust. 1-3 ww. ustawy, jest obowiązane wypłacić odszkodowanie w przypadku, o którym mowa w art. 123 pkt 1 i 2, w terminie 30 dni od dnia ustalenia państwa, w którym pojazd sprawcy jest zarejestrowany lub od dnia ustalenia ważności Zielonej Karty sprawcy szkody, wystawionej przez zagraniczne biuro narodowe. (art. 125 ust. 1 ust. 1 i 2 ustawy), a likwidacja szkód w przypadkach, o których mowa w art. 123, następuje na zasadach określonych w art. 14 ust. 1-3 oraz przepisach rozdziału 2, chyba że umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska stanowi inaczej (art. 127).

Roszczenia o odszkodowanie nie można uznać za wymagalne w całości już w chwili jego zgłoszenia do korespondenta zagranicznego zakładu ubezpieczeń. W rozpoznawanej sprawie powódka nie skorzystała z prawa zgłoszenia roszczenia bezpośrednio do Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych na podstawie art. 19 ust. 3 cyt. ustawy. W związku z powyższym pozwane Biuro nie może ponosić konsekwencji wynikających z odmowy wypłaty uzupełniającego odszkodowania przez (...) S.A. w S. i dopiero w chwili zgłoszenia roszczenia wobec tego Biura - co w niniejszej sprawie miało miejsce z chwilą doręczenia mu odpisu pozwu w dniu 20 września 2017 r. – strona pozwana była zobowiązana do wypłaty dochodzonego odszkodowania tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu i kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji kosztów naprawy w terminie 30 dni (tak m. in. Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6.03.2013 r., I ACa 1046/12, LEX nr 1306051, Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z dnia 10.1.2018 r., XIII Ga 450/18, LEX nr 2600898 i Sąd Okręgowy w Elblągu w wyroku z dnia 25.03.2015 r., I Ca 85/15, LEX nr 1830071).

Reasumując, z uwagi na zgłoszenie przez powódkę szkody i roszczeń związanych z wypadkiem z dnia 22 października 2016 r. (...) S.A. w S. jako korespondentowi w Polsce zagranicznego zakładu ubezpieczeń, tj. Towarzystwa (...), w którym posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej sprawca szkody, powódce należą się odsetki od dochodzonych kwot od dnia 21 października 2017 r., tj. od 31. dnia po doręczeniu stronie pozwanej odpisu pozwu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w pkt 1 wyroku zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 6893,58 zł (6524,58 + 369) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2017 r. do dnia zapłaty i w pkt 2 oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu w pkt 3 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powódka wygrała proces praktycznie w całości, ulegając jedynie w nieznacznej części co do żądania odsetek od dochodzonych kwot, a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na jej rzecz kosztów procesu w wysokości 2962 zł, na które złożyły się: 345 zł - opłata sądowa od pozwu, 800 zł - wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 1800 zł - koszty zastępstwa procesowego i 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Z uwagi na to, że w toku procesu strona pozwana uiściła 800 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, z której biegłemu została wypłacona kwota 198,37 zł, to na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.) Sąd w pkt 4 wyroku zwrócił ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz strony pozwanej kwotę 601,63 zł.